

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๑๙๗) พ.ศ. ๒๕๕๙

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒
ที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษ
ในประเภท ๒ ที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อประโยชน์ในการควบคุม
ปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ให้เหมาะสมกับความจำเป็นต้องใช้ในทางการแพทย์ และมีให้
มีการนำไปใช้ในทางที่ผิด อันเป็นการควบคุมการใช้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ให้มีประสิทธิภาพ
รัดกุม และเหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
และมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘
มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง
กำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่ผู้อนุญาตจะจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองได้ประจำปี
ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๒ ในการจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ของ
ผู้อนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ให้ผู้อนุญาตแจ้งจำนวน
ปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่ประสงค์จะซื้อเพื่อจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองต่อเลขธิการ
คณะกรรมการอาหารและยาตามแบบคำขอซื้อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

ข้อ ๓ ให้เลขธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขธิการ
คณะกรรมการอาหารและยาพิจารณาจำนวนปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่จะอนุญาตให้จำหน่าย
หรือมีไว้ในครอบครองได้ประจำปี ตามบัญชีท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ ในกรณีอื่นนอกจากที่ได้ระบุไว้แล้วในข้อ ๓ ให้เลขธิการคณะกรรมการอาหาร
และยาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขธิการคณะกรรมการอาหารและยาพิจารณาจำนวนปริมาณ
ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่จะอนุญาตให้ผู้อนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ใช้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ในการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓
ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสม ตามที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับไว้ ให้พิจารณาจำนวนปริมาณยาเสพติดให้โทษ
ในประเภท ๒ ที่จะอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองเพื่อผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังกล่าว
ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณ
ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสม ที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้า

(๒) กรณีที่ใช้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ในการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ นอกจากตำรับที่มีโคเคอินเป็นส่วนผสม ให้พิจารณาจำนวนปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่จะอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองเพื่อผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังกล่าวได้ ตามความจำเป็นที่ ต้องการใช้ในการผลิตเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์

(๓) กรณีที่ใช้เป็นตัวอย่างเพื่อการศึกษาหรือการวิจัยทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์ ให้พิจารณาจำนวนปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่จะอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองได้ตามความ จำเป็นที่ต้องการใช้ในการศึกษา หรือตามความเหมาะสมของข้อเสนอโครงการวิจัยของผู้รับอนุญาต

ข้อ ๕ ประกาศฉบับนี้ไม่ใช้บังคับกับการมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๒ เพื่อส่งมอบให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาตามสัญญาซื้อขาย สัญญาจ้าง หรือ ใบสั่งซื้อ/จ้าง ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราช กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๕๙ ง ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙)

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๑๙๗) พ.ศ. ๒๕๔๙

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

ที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง

ผู้รับอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ และปริมาณที่กำหนด (เป็นกรัมในรูปของเบส)							หมายเหตุ
	ฝิ่นยา	มอร์ฟีน	โคเดอีน	โคคาอีน	เพทิดีน	เมทาโดน	เฟนทานิล	
หมวด ก								อนุญาตให้ผู้รับอนุญาต- จำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๒ ทุกกรณี จำหน่ายเมทาโดนได้ดังนี้ ๑. <u>ชนิดเม็ด</u> สำหรับการบำบัด อาการปวด ๒. <u>ชนิดน้ำ</u> สำหรับบำบัดรักษา ผู้เสพยาเสพติดให้โทษ
๑) <u>กระทรวง ทบวง กรม องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รวมทั้ง กรุงเทพมหานคร สภากาชาดไทย หรือองค์การเภสัชกรรม</u>								
๑.๑ กรณีจำหน่ายในสถานพยาบาลที่บำบัดรักษาทั่วไป	๒,๐๐๐	๔,๐๐๐	๒๐๐	๑๐๐	๒ กรัม ต่อ ๑ เติ่ง	๑๐	๕๐	
๑.๒ กรณีจำหน่ายในสถานพยาบาลที่บำบัดรักษาทั่วไป และเป็นสถานพยาบาลบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดให้โทษ	๒,๐๐๐	๔,๐๐๐	๒๐๐	๑๐๐	๒ กรัม ต่อ ๑ เติ่ง	๑,๐๐๐	๕๐	
๑.๓ กรณีมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ในการผลิตยาเสพติด ให้โทษในประเภท ๓	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	
๑.๔ กรณีมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ในการวิเคราะห์	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	
หมวด ข								
<u>ผู้ประกอบการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ</u>	-	๑	๓	๐.๕	๑	-	๐.๐๑	

ผู้รับอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ และปริมาณที่กำหนด (เป็นกรัมในรูปของเบส)							หมายเหตุ
	ฝิ่นยา	มอร์ฟีน	โคเดอีน	โคคาอีน	เพทิดีน	เมทาโดน	เฟนทานิล	
๔) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม กรณีจำหน่ายเพื่อการรักษาทั่วไป	๑๐๐	๑๐	-	๕	๑๐	-	๐.๑	
๕) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง กรณีจำหน่ายเพื่อการรักษาทั่วไป	๑๐๐	๑๐	-	๕	๑๐	-	๐.๑	